

MŪSŲ LIETUVA

NR 21 (1556) — SEMANÁRIO - 1978 M. BIRŽELIS — JUNHO 1 D. — 5,00 kr.
Rua Juatindiba, 20 (28) Caixa Postal 4421 — 01000 São Paulo, Tel. 2730338

Suvirpės tautos širdis

Lietuviškoje spaudoje jau seniai rašoma, kad š.m. liepos 2 d. Toronte įvyks Š. Amerikos lietuvių dainų šventė kaip Pasaulio Lietuvių Dienų dalis. Dar neskelbiama, kiek atvyks choristų, tačiau žinoma, kad užsiregistravo 40 chorų. Iš to galima spręsti, kad šventėje dalyvaus per 1000 dainininkų. Jų gretas padidins ir tolimi svečiai bei viešnios iš Australijos ir Britanijos, t.y. iš tų kraštų dalyvaus du chorai ir tuo būdu prisidės prie platesnio šventės masto. Nėra abejonės, kad dainų šventė bus didis įvykis lietuvių gyvenime. Kai kur nors įsisteigia lietuviškas choras išėivijoje. džiaugiamės, nes tai nauja lietuviškumo ugnelė. Dainų gi šventėje girdėsime milžinišką chorą, kuris liudys lietuviškosios ugnies gyvastingumą išėivijoje. Iš tūkstantinės dainininkų suskambės lietuviškoji daina anuo galingu Gedimino sapno aidu. Dainos garsas pasklis ne tik gausioje auditorijoje, bet ir visoje išėivijoje, ir pačioje Lietuvoje. Jis pasklis ne tiek fiziniu savo skambėjimu, kiek dvasiniu gyvastingumu, žadindamas visus išgirsti patį tautos balsą. Juk daina yra tautos kalba. Ja prabyla ištisi tautos šimtmečiai, jos garsais suvirpa tautos širdis. Ir kai girdėsime lietuvišką dainą, sklindančią iš tūkstančio ambasadorių krūtinų, jausime dvasinį širdies virpėjimą, nes tai bus tautos gelmių kalba.

RENGIAMOS dainų šventės ir pavergtoje Lietuvoje. Ir ten suvirpa tautos širdis dainos garsais, bet minoriniais, nes ta širdis yra slegiama vergijos. Kad taip yra, matyti iš dainų švenčių repertuaro. Ten, pavergtoje Lietuvoje, milžiniškas dainų šventės choras privalo visų pirma pasmilkyti raudoniesiems vergijos dievams. Tai viešas vergijos liudijimas, kurio negali paslėpti nė įmantriausia propaganda. Tuo tarpu čia, išėivijoje, jokiai vergijai smilkyti nereikia. Čia, jei ir smilkoma, tai tik laisvei. Dėlto išėivijos dainų šventės yra ne tik meno dienos, bet ir laisvės manifestacijos. Jose džiaugiamės išėivijos laisve, bet liūdime dėl tautos nelaisvės ir šaukiame pasauliui savo dainą, kad greičiau laisvės himnas suskambėtų ir mūsų tėvynėje Lietuvoje. Jeigu šios dainų šventės repertuare numatytas Kanados — laisvės krašto himnas, labai prasminga įjungti ir laisvosios Lietuvos himną. Tai giesmės, kuriomis prabyla skirtingi tautų likimai. Kanados himnas kviečia budėti jaunos šalies sargyboje, o Lietuvos himnas skatina semti stiprybę iš praeities. Jei Kanada, kaip nepriklausoma šalis, tėra maždaug šimto metų senumo, tai Lietuvos valstybės praeitis apima per septynis šimtus metų. Deja, tos garbingos, senos šalies laisvės balsas yra girdimas tik tai pogrindyje, o čia — didžiausioje viešumoje. Tuo būdu laisvės kraštas lietuvių balsais prabyla ir už pavergtuosius.

DIDŽIŪJŲ renginių progomis paprastai išskyla ir finansiniai klausimai — nevienas kelia abejonę, būtent, ar apsimoka tokios masinės dainų šventės? Sakoma: išlaidos yra didelės, o nauda maža — suvažiuojam, padainuojam ir išsiskirstom pinigus išleidę vėjams... Tai komercinio žmogaus mastas: jeigu jis nemato padaryto pelno ar pastatytų naujų rūmų, daro išvadą, kad tas renginys buvo nuostolingas. Būtų didžiausia klaida taikyti komercinį mas-

Viktoras Nakas, PLJS centro valdybos narys, laimėjęs premiją jaunimo veikloje.

Paskutinis susirgimas raupais

Washingtonas. — Paskutinis žmogus, susirgęs raupais, yra Somalijos gyventojas Ali Maalin, 23 metų ligoninės virėjas. Tokio paskutinio šia liga sergančio buvo jieškoma ilgai. Dabar beveik tikra, kad liga yra galutinai išnaikinta, sako Donald Henderson, Johns Hopkins sveikatos mokyklos Baltimorėj dekanas. Tikrą žodį bus galima pasakyti po dvejų metų, jeigu liga niekur pasauly nepasirodys.

Ispanai išvarė sovietų diplomata

Madridas. — Ispanai išvarė so-

viety prekybinės delegacijos vadovą Borisą Karpovą. Jam prikišama veikla, nesuderinama su jo diplomatinio statusu.

Karpov yra jau trečias diplomatas, išvarytas iš Ispanijos po diplomatinių santykių atstatymo.

Komunistai nusileido gruzinams

Maskva. — Gruzijos komunistų partija, pabūgusi, kad nebūtų dar blogiau, nusileido reikalavimui ir į konstituciją įrašys, kad Gruzijos valstybinė kalba yra gruzinų. Ankstesniam projekte buvo pasakyta, kad gruzinai "gali naudotis savo tėvų kalba" šalia kitų sovietinių kalbų. Dėl to kio projekto studentai Tbilisi demonstravo, ir gatves išėjo 5,000

jaunų žmonių.

tą kultūriniam renginiui. Dėlto ir mūsų dainų šventės negali būti vertinamos komerciniu ar politiniu mastu. Visų pirma jos yra mūsų tautos kultūrinio lygio rodiklis. Jei tauta ar jos dalis pajėgia surengti visuotinio pobūdžio dainų šventes, reiškia jos gyvastingumas yra didelis. Antra, pasirošimas dainų šventei skatina choras uolesniam kultūriniam darbui, palaiko jų gyvastingumą, įkvėpia mūsų kompozitoriams kūrybinės dvasios ir prisideda prie tautinės lietuvių kultūros kūrybos. Trečia, dainų šventės, lankomos tūkstančių mūsų tautiečių, yra gaivinanti versmė. Tokioje šventėje dalyvavęs lietuvis pasijunta atsigaivinęs dvasiškai, susijungęs su visa tauta bendrose šaknyse. Tai ypač svarbu jaunajai kartai. Ketvirta, masinės dainų šventės yra gera proga išeiti ir į plačiuosius vandenis, t.y. pagarsinti Lietuvos ir lietuvių vardą kitataučių visuomenėje. Visa tai sudėjus, matyti, kad dainų šventės yra didesnė vertybė už dolerius. Jos yra didieji tautos žingsniai dabartyje. Pr. G.

Tėviškės Ziburiai

PAVERGTOJE TĖVYNĖJE

PLĖSIKO MIRTIS

"Tiesa" 42 nr. paskelbė P. Remeikos pranešimą "Gynė žmoną ir save" apie plėšiko Z. Milišauskos žuvmą. Jis buvo du kartus baustas už nusikaltimus ir, grįžęs iš įkalinimo vietos, girtavo pas savo seserį Silutės rajono Ropkojų kaime. Kai girtavimui pritrūko pinigų, Z. Milišauskas susirado ilgą ylą, nuvalė nuo jos rūdis ir išėjo iš sesers namų. Toliau P. Remeika rašo: "Tą vakarą į nuošalią senukų Juozo ir Julės Vasiliauskų sodybą, esančią Pagėgių apylinkės Žemučių kaime, išlino jaunas vyriškis. Ištraukęs butelį vyno ir pasiteiravęs, ar šeimininkai nežada parduoti sodybos, jis pasiūlė kartu išgerti. J. Vasiliauskas gerti atsisakė. Žodis po žodžio, ir nepažįstamojo rankose sužibėjo ginklas. Senukė puolė prie savo vyro, tačiau gavusi smūgį į veidą nugriuvo. Parbloktas krito ir jos vyras. Plėšikas įrėmė ginklą į krūtinę ir, grasindamas nudurti, reikalavo pinigų, bet tuo momentu nukrito jo užkliudyta lempa, ir kambarį apgaubė tamsa. J. Vasiliauskas užčiuopė kampe gulintį kirvį ir pakilęs tamsoje smogė plėšikui. Šis susmuko. 70 metų Juozas Vasiliauskas išbėgo ieškoti žmonių, kurie išgelbėtų jį ir jo žmoną nuo plėšikų, kurių manė esant ne vieną..." Atskubėjęs atgal su kaimynais, Z. Milišauską rado jau nebegyva, o žmoną Julę pasislėpusią daržinėje. Teisminėn atsakomybėn J. Vasiliauskas nebuvo patrauktas dėl šios savigynos. Jį betgi taip sukretė šis įvykis, kad teko atsidurti ligoninėje, kur netrukus ir mirė.

ALYTAUS "SNAIGĖ"

Šaldytuvų gamykla ruošia bandomąją naujosios "Snaigės-12" laidą, kurios antrajame 1978 m. pusmetyje numatoma pagaminti 45.000. Naujasis šaldytuvas bus 200 litrų talpos, turės perstatomas lentynas, į dešinę ir į kairę atidaromas dureles, temperatūros reguliavimą, pusiau automatinių šerkšno pašalinimą karštais freono garais.

NAUJOJI KONSTITUCIJA

Rvsiu su naująja L. Brežnevo Sovietų Sąjungos konstitucija naujų konstitucijų susilaukė ir sąjunginės respublikos. Pagal Maskvos kurpalį paruoštas Lietuvos konstitucijos projektas buvo perduotas "visos liaudies svarstymui". Praktiškai tai reiškia propagandinę jos straipsnių garbinimą susirinkimuose ir spaudos puslapiuose. Tikrąjį Lietuvos valdovą išryškina 6 straipsnis: "Tarybinės visuomenės vadovaujanti ir vairuojanti jėga, jos politinės sistemos organizacija branduolys yra Tarybų Sąjungos Komunistų partija..." Tai sovietinei kompartijai priklauso vėdais ir užsienio politikos linija, kovos už komunizmo pergalę pobūdis. 69-tas straipsnis vis dar teigia, kaip ir Stalino konstitucijoje, kad Lietuva pasilaiko teisę laisvai išstoti iš Sovietų Sąjungos, nors visiems žinoma, kad šia teise jai neleis pasinaudoti sovietų kompartijos politbiuras Maskvoje. 76-tame straipsnyje kalbama apie Lietuvos turimą

teisę "užmegzti santykius su užsienio valstybėmis, sudaryti su jomis sutartis ir keistis diplomatiniais bei konsuliniais atstovais, dalyvauti tarptautinių organizacijų veikloje". Šis straipsnis, matyt, buvo įvestas propagandinei užsienio reikalų "ministerio" Vytauto Zenkevičiaus veiklai pridengti susitikimuose su užsieniečiais. Iliuziją sugriauna Sovietų Sąjungos konstitucijos 73-čiojo straipsnio 10-ji pastraipa. Ten aiškiai pasakyta, kad Sovietų Sąjungos vyriausybei priklauso "sąjunginių respublikų santykių su užsienio valstybėmis ir tarptautinėmis organizacijomis bendros tvarkos nustatymas, šių santykių koordinavimas". Taigi, V. Zenkevičius be Maskvos pritarimo su užsieniu negali turėti jokių ryšių. Tai pabrėžia ir Lietuvos konstitucijos 28-tasis straipsnis, pasak kurio, sovietinė Lietuvos respublika užsienio politikos veikloje vadovaujasi Sovietų Sąjungos konstitucijos nubrėžtais užsienio politikos tikslais, uždaviniais ir principais. Pridedamas netgi ir išpėjimas, kad toje Lietuvos respublikoje karo propaganda draudžiama. Apie kokį karą kalbama, nepaaiškinama. Negi Maskva bijo, kad Lietuva jai karo nepaskelbtų?

MOKYKLOS SUKAKTIS

Panevėžiečiai paminėjo J. Balčikonio vardo vidurinės mokyklos 250 metų sukaktį. Atrodo, šios mokyklos istorija yra susieta su vienuolių pijorų atsikėlimu Panevėžin 1728 m. bei jų atidaryta trijų klasių mokykla. Sukakties aprašyme minimas šią Panevėžio mokyklą baigęs žymusis architektas L. Stuoka-Gucevičius, dešimtys iš jos gyveniman atėjusių pasižymėjusių mokslininkų, rašytojų, kultūros bei visuomenės veikėjų. Mokytojų eilėse buvo kalbininkai J. Jablonskis ir J. Balčikonis, rašytojai G. Petkevičaitė-Bitė ir kun. J. Lindė-Dobilas. Pagrindinį pranešimą Panevėžio dramos teatre įvykusiame minėjime padarė šio miesto liaudies švietimo skyriaus vedėjas S. Saladžinskas. Be oficialių pareigūnų, minėjime dalyvavo ir nemažas būrys buvusių šios mokyklos auklėtinių. Sovietų Sąjungos ryšių ministerija mokyklos 250 sukakčiai išleido specialią seriją vokų. V. Kst.

Lietuvoj tardomi Helsinkio grupės žmonės

Ką tik gautomis žiniomis iš Vilniaus, į Šiaulius, pas Oną Lukauskaitę-Poškienę buvo atvykęs okupuotos Lietuvos vyriausio prokuroro pavaduotojas ir ją tardė ryšium su jos pasirašytu protestu dėl Viktoro Petkaus suėmimo. Kaip žinoma, Ona Lukauskaitė-Poškienė priklauso prie Helsinkio grupės, kuri seka teisių pažeidimus Lietuvoj.

JAV-bių Europos saugumo ir kooperavimo komisija nominavo 43 narius, priklausančius prie žmogaus teisių stebėjimo grupių, Nobelio taikos premijai. Jų tarpe ir lietuvių Helsinkio

grupės narius—Eitaną Finkelšteiną, Karolį Garucką, suimtajį Viktorą Petkų, į JAV atvykusį Tomą Venclovą ir dabar tardomą Oną Lukauskaitę-Poškienę

Ok, Lietuvoj mirė kun. M. Šermukšnis

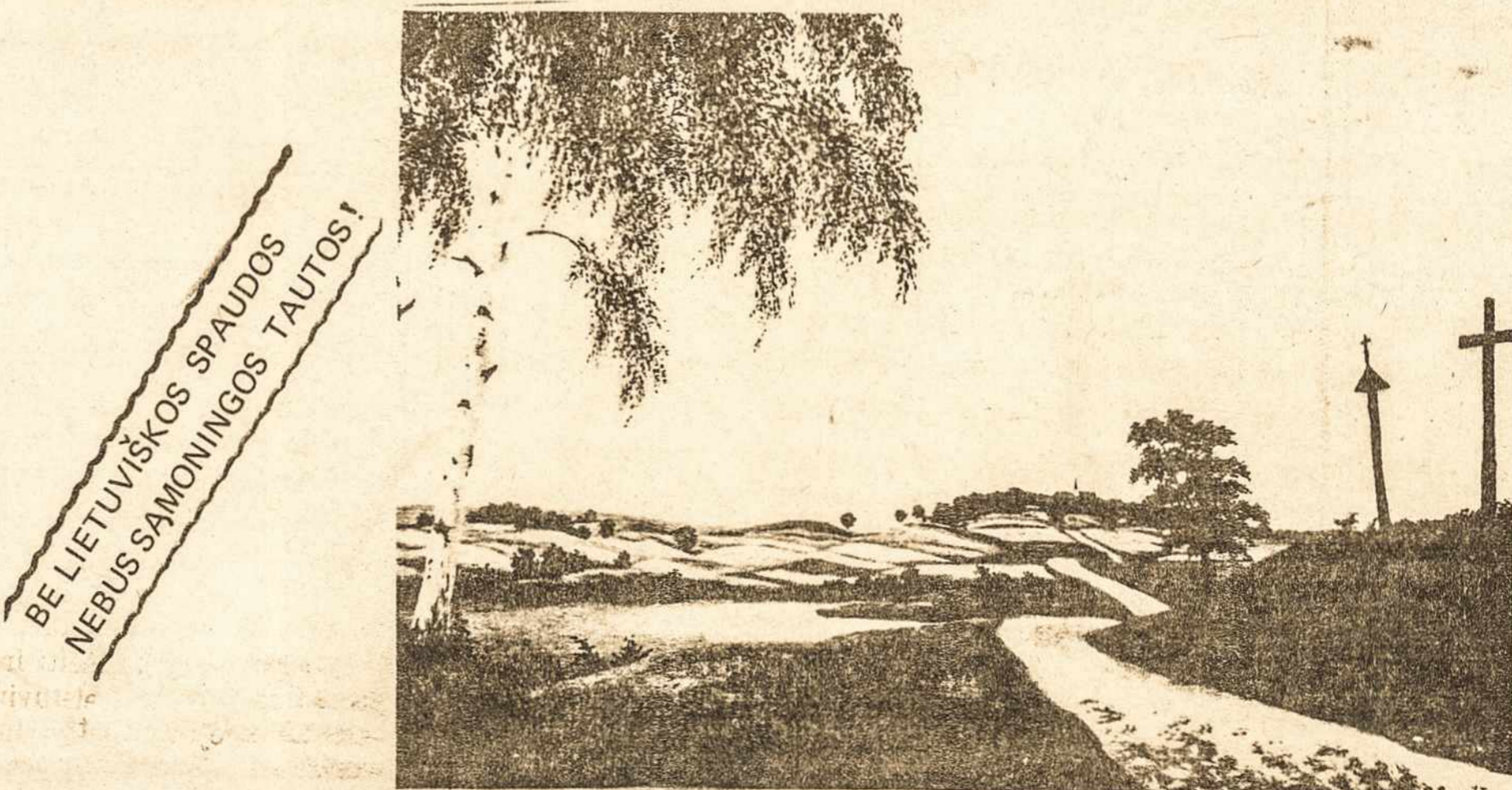
Ok, Lietuva. — Vasario 6 d. mirė a.a. kun. Matas Šermukšnis, Vaškų, Panevėžio vyskupijos, parapijos klebonas. Palaidotas vasario 9 Vaškų kapinėse.

Velionis buvo gimęs 1902 m., kunigu išventintas Kaune 1930. Nepriklausomybės laikais vikaravęs Raguvoje, Kupiškyje, klebonavęs ilgai Andrioniškyje, kur pastatė naują bažnyčią. 1949 buvo išvežtas į Sibirą, iš kur grįžo 1956. Ilgiausiai buvo klebonu Vaškuose. Anksčiau daug dirbo su jaunimu. Buvo labai uolus parapijos kunigas, visų mylimas ir gerbiamas dėl savo nuoširdaus rūpesčio visais parapičiais.

e-moll", ištrauką iš Ch. Gounod operos "Romėjas ir Julija". M. K. Čiurlionio fugą "Kyrie". Programon buvo įpinta ir A. Novikovo "Daina apie Leniną". Choras turi dvi savo solistes — Ireną Stelmokaitę ir Vidą Sinkevičiūtę. Atskirą pasirodymą turėjo akordeonistas Stasys Stasiulis, Vilniaus konservatoriją baigęs prieš 7 metus. Pučiamųjų orkestrui vadovauja vyr. dirigentas Antanas Kupstys, talkinamas Rimanto Milašausko. Be kitų kūrinių, koncerte skambėjo L. Beethoveno "Egmontas", C. Weberio "Tema ir variacijos triūbai su orkestru", J. Kairio "Nereikia verkėti". S. Šimkaus harmonizuotą liaudies dainą "Kur bakūžė samanota" su orkestro palyda padainavo orkestrantas Adomas Bazevičius. Lietuvos aklųjų draugijos žmonės dabar kasmet pagamina 30 milijonų rublių vertės gaminių — įvairių šepėčių, daliu elektros prietaisams, metalinių dangtelių, plastmasinių daiktų.

AKLŪJŲ DRAUGIJA

Veiklos penkiasdešimtmetį paminėjo Lietuvos aklųjų draugija, kurios pradžia laikoma 1928 m. Kaune labdaros organizacijų atidaryta pradinė mokykla akliesiems, turėjusi 9 mokinius. Sukakčiai paminėti Vilniaus sporto rūmuose buvo atidaryta draugijos narių paroda "Darbas. Šviesa. Kūryba.", surengtas kamerinio aklųjų choro ir pučiamųjų instrumentų orkestro koncertas. Parodos atidaryme kalbėjo draugijos centro valdybos pirm. M. Poznanskas. Rodiniai nušvietė Lietuvos aklųjų draugijos istoriją, supažindino su jų gaminiiais bei rankdarbiais. Parodoje taipgi buvo 885 pavadinimų knygos, išleistos Brailio raštu. Minimi V. Mykolaičio-Putino, S. Jesenio, J. Baltušio, L. Tolstojaus kūriniai ir... V. Lenino raštai. Teigiama, kad vidurinį mokslą yra baigę 476 draugijos nariai, augštąjį — 111, saviveiklos bei sporto rateliuose dalyvauja 1.820, o mokyklas lanko apie 1.200. Koncertą lietuvių kompozitorių kūriniais ir liaudies dainomis pradėjo akloji sol. Beatrice Grincevičiūtė su birbynininko J. Bikausko ir pianistės H. Znaidžilauskaitės palyda. Kameriniam aklųjų chorui dirigavo prof. Antanas Jozėnas. Jo teigimu, chorą sudaro visai neregintieji arba tik silpnai matantys. Vėdėlo choras sugebėjo atlikti fragmentus iš J. S. Bacho "Moteto

BE LIETUVIŠKOS SPAUDOS
NEBUS SAMONINGOS TAUTOS!

RAŠO IŠ AFRIKOS KUN. H. ŠULCAS

Lietuvio misijonieriaus laiškas

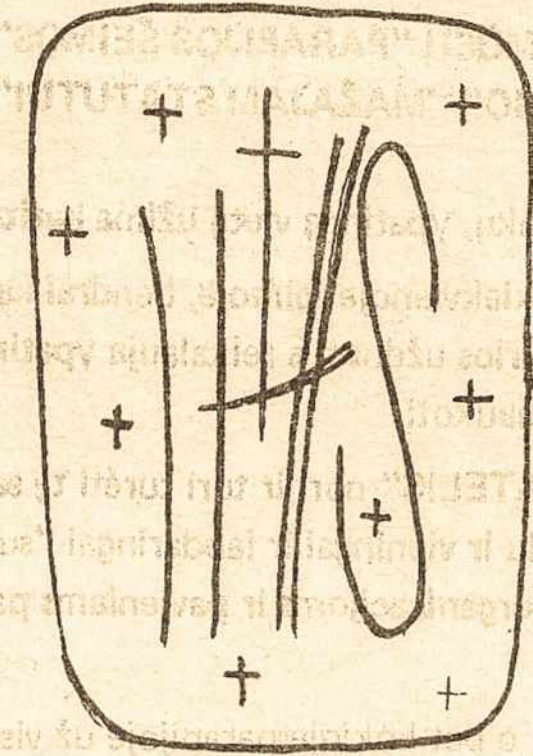
Nuoširdūs Ruandos gyventojai, bet gyvena labai vargingai

Nuoširdžiai sveikinu iš mano naujosios misijų tėvynės! Visas kraštas — Rwanda — yra 1.500 m virš jūros lygio. Mūsų misija yra 1.800 m augštumoje.

Vietiniai krikščionys (jų yra apie 50%) mane labai šiltai priėmė ir padaršinimui padovanojo 5 kukurūzus, jų sunkaus darbo vaisius, nes jie pragyvena iš savo mažų sklypelių, kuriuos apdirba vien rankomis ir primitviu kauptuku. Gyvena kukliose trobose, pastatytose iš molio ir karvių mėšlo (jų "cementas"); vaikšto visad basi, kad ir šaltame Lietuje; miega ant žemės ant šakų ir žolių. Labai ramūs žmonės (išskyrus jų šokinėjimą) ramiai kalba, ramiai vaikšto, ir visas jų būdas rodo taikingą nuotaiką.

Problema yra vanduo: ne kad jo čia nebūtų, bet nevisiškai gyventi arti ežero arba upės. Todėl jie turi jo iš kažkur atsigabenti daugiausia moliniais puodais ant galvos. Motinos dar nešasi savo vaikučius ant kupros, pririštus ožkos kailiu.

Baltiesiems gyventojams jie mažiausiai rezervuoti, bet misijonieriam jie nuoširdūs ir jais pasitiki.

Jų kalba yra labai sudėtinga ir sunki. Pvz. žodelis "vienas" gali būti išreikštas 30 skirtingų formų — tai priklauso nuo to, ar jis derinasi su daiktavardžiu, įvardžiu ar būdvardžiu; net ir su veiksmažodžiais turi derintis. Todėl mano pagrindinis užsiėmimas dabar ir yra kalbą išmokti. Bet su dviem kitais misijonieriais jau lankau žmones, jie gyvena ne kaimuo-

se, o grupėmis ant kalvų. Jaunimas supranta draugiškumo kalbą: per žaidimus prie jų prisitartinu, stengiuosi jiems duoti suprasti, kad vien draugystės sumetimais. Kristaus vardan, čia pas juos atsiradau. Jaunimas labai baikštus, ypač tie, kurie gyvena toliau nuo mūsų misijų centro. Sekmadieniais daugelis, kad galėtų dalyvauti šv. Mišiose, turi pėsčiomis nukelti apie 20 iki 30 km, ir tai per karštą tropikinį orą. Eina basi, nevalge, nes jie valgo tik viena karta per dieną pupelių, kukurūzų, "maniokos" ir daug bananų. Mėsos jie nevalgo, nes jos nėra. Karvės per liesos, laikomos mėšlui bei trąšoms. Liūtai ir drambliai toli kaip ir antilopės, neseniai įrengtame rezervate.

Man vis spaudžia širdį, mąstant tiek daug vaikučių, kurie turi gyventi baisiame skurde.

Man vis spaudžia širdį, mąstant tiek daug vaikučių, kurie turi gyventi baisiame skurde.

Daugelis teturi keletą purvinių skudurų, kuriais apsidangsto. Kasdien jie keliauja keleta va landų, kol pasiekia mokyklą, kuri tera didesnė troba, irgi pastatyta iš molio ir karvės "cemento". Mokykla vaikučiai nešasi vandenį — tai jų pusryčiai ir pietūs. Kaip minėjau, jie tegali vieną kartą per dieną valgyti, nes nėra iš kur paimti daugiau to maisto. Jų kukliose trobose nėra spintos su maisto atsargomis, vien tik tai, ką duoda žemės sklypelis, yra visas jų turtas. Jeigu oras palankus, gerai, kitaip turi žolę valgyti.

Bet nežiūrint viso to, jie išgyvena su nuostabiu kilnumu savo neturtą tuomet ir skudurai tampa puošniausiais drabužiais. Aš myliu šią tautą. Ir kai jų skurdžiose trobose laikau šv. Mišias, dar labiau patiriu, kad tikroji Dievo šventykla yra Jo vargšų širdys.

Kun. Hermanas Schulz,
Paroisse Musha
B.P. 266 — Kigali,
Rwanda (Africa)

LIETUVIAMS KATALIKAMS PASAULYJE

Ne vienas lietuvis katalikas pokalbiuose ir laiškais išreiškia pageidavimą, kad pagreitintus Dievo Tarno arkiv. Jurgio Matulaičio beatifikacijos-kanonizacijos bylos eigą, kad pradėjus tokias bylas asmenims kaip arkivyskupai Teofilijus Matulionis, Mečislovas Reinys, vyskupas Vincentas Borisevičius, prof. Dr. Pranas Dovydaitis, Dr. Ignas Skrupskelis ir daug kitų kunigų, vienuolių, pasauliečių. Yra kuo džiaugtis, kad mūsų žmonėms rūpi taki klausimai.

Būtina tačiau žinoti, kad jokia šios rūšies byla negali būti pradėta, tuo labiau negali būti sėkmingai užbaigta, be pakankamos medžiagos apie asmens gyvenimą, darbus, raštus, laiškus, io dvasią, mūsų kontaktus su juo kitame pasaulyje.

P.L.K. Bendrijos Valdyba prašo kiekvieną lietuvių surinkti paminėtų ir kitų panašių asmenų laiškus, raštus, užrašytus savo atsiminimus surinkti ir viską siųsti adresu: Dr. P. Kaladé

663, E. 7th St.
So. Boston, Mas. 02127

Šventų žmonių gyvenimo nepalyginamai daugiau, negu yra paskelbtų palaimintais ar šventaisiais. Patirtis sako, kad nėra vienas nebuvo paskelbtas palaimintu ar šventuoju be tikinčiųjų masių intensyvių maldos prašant Dievą parodyti vienokį ar kitokį ženklą, kad asmuo yra palaimintųjų tarpe. Ir mes lietuviai supraskime, kad vien laiška, prašymai Apaštaly Sostui paskelbti palaimintu ar šventuoju kurį nors lietuvių nebus sėkmingi be mūsų pačių pastangų surinkti visokią naudingą tam reikalui medžiagą ir be mūsų maldų prašant ženklą, kad tas ar kitas asmuo yra palaimintųjų skaičiuje.

Pagal reikalą galės būti paskelbti asmenys ir adresai rinkti medžiagai atskirų asmenų reikalui, o tuo tarpu laikykimės aukščiau paminėto adreso. Sielodamiesi mums brangių asmenų garbe, apie juos ne tik kalbėkime, o veikime ir melskimės.

Pasaulio Lietuvių Katalikų Bendrijos Valdyba

* ZAIRO VALSTYBĖS KUNIGŲ SEMINARIJOJE klierikų skaičius labai pakilo. Vienuolikoje seminarijų 1975-76 akademinių metais buvo 279 filosofijos studentai ir 116 teologijos studentų, o 1977-78 akademinių metais tose seminarijose yra 569 filosofijos studentai ir 134 teologijos studentai. Į pirmąjį filosofijos kursą įstojęs 1975 m. buvo 166, 1976 m. — 216, o 1977 m. — 295. Zairo seminarijose klierikų studijos apima 3 metų filosofijos ir 4 metų teologijos kursą. Tai yra normalus dabarties kunigo pasiruošimo laikas. Pagal Fides agentūrą, kuri šias žinias paskelbė, Zairo vienuolių prieauglis taipgi pakilo. Galimas dalykas, kad mažėjant pasaulimams į kunigus Europoje ir Amerikoje, ateityje bus siunčiami misijonieriai iš Afrikos į tuos kraštus.

* KOMUNISTINEJE RUMUNIJOSJE katalikai laisi vyskupijoje su silaukė ordinario — pilnateisio vyskupijos vadovo. Juo Vatikanas paskyrė 38 m. amžiaus kunigą Pietro Gherghel, bet vyskupu nekonskrovo. Tai labai neįprastas dalykas, kad pilnateisis vyskupijos vadovas nebūtų vyskupas. Pavergtoje Lietuvoje yra priešingai: yra vyskupų, valdančių vyskupijas, bet jie nėra pilnateisiai tų vyskupijų vadovai, o tik administratoriai.

* ANGLIJOS IR VALIJOS VYSKUPŲ KONFERENCIJA atmetė grupės kunigų prašymą, kad būtų kunigais šventinami vedę vyrai. Tos konferencijos pirmininkas arkiv. George P. Dwyer paaiškino, jog tikrai iš kitų religijų į katalikų tikėjimą pereinantieji vedę dvasiškai gali būti šventinami katalikų kunigais.

STASYS MOTUZAS, pagarsėjęs savo drožiniais, š.m. vasario 4 d. atšventęs 80 metų sukaktį šv. Jadvygos prieglaudoje, Vechtos mieste, V. Vokietijoje

ASMENINĖ LIETUVIŲ PARAPIJA

Adresas: C. P. 4421
Endereço: 01000 SÃO PAULO, SP.
Brasil

PARÓQUIA P. DOS LITUANOS
* 63 089 825/0370-64 *
Telef. 273-0338

Residência: Rua Juatindiba, 28
Parque da Moóca
03124 SÃO PAULO, SP
Brasil

KELETAS SUGESTIJŲ MŪSŲ "PARAPIJOS ŠEIMOS"
"LABDAROS RATELIO" "MAŽAJAM STATUTUI"

Asmeninė
šv. Kazimiero
lietuvių
parapija

Paróquia
pessoal
lituana
Casimiro

Savaitraštis
MŪSŲ LIETUVA

Semanário
cultural
lituano

Spaudos
apaštalavimas

Apostolado
da imprensa

Jaunimo
sielovada

Pastoral
juvenil

Pašaukimų
sekretariatas

Secretariado
vocacional

Bendradarbių
bei
buvusių
auklėtinių
organizacija

Cooperadores
e
Ex-alunos

Tarp įvairių būtinų parapijos veiklos šakų, ypatingą vietą užima karitatyvinė veikla.

Parapija – tai "Didžioji šeima". Nors kiekvienoje šeimoje, bendrai kalbant, kiekvienas jos narys yra atsakingas už kitą, tačiau kaikurios užduotys reikalauja ypatingesnių savanorių, norinčių ir galinčių daugiau pasisūvesti ir pasiaukoti.

Šis mūsų vadinamas "LABDAROS RATELIS" nori ir turi turėti tą savanorystės ir specialaus įsipareigojimo kuo pilnesnę prasmę, tikslu ir vieningai ir labdaringai "suktis" tam tikrose nustatytose ribose, būnant pavyzdžiu kitoms organizacijoms ir pavieniams parapijiečiams – ir dosnume ir pasiaukojime ir susiklausyme.

Šeimoje naturalus vadas yra jos Tėvas, o bet kokioje parapijoje už visą veiklą atsakingasis yra jos klebonas – kiti kunigai yra klebono kooperatoriai – bendradarbiai, atsakingi jiems paskirtuose rajonuose – bairuose ir pavestuose įpareigojimuose.

Pas mus, tada, būtina turėti – ir centrinį ir šalutinius – LABDAROS RATELIO veiklos centrus ir užmojus, taip, kad visas šalpos reikalingas parapijos organizmas būtų lygiai mylimas ir, pagal išgales, sekamas ir aprūpinamas.

Visų pirma ir virš visko, reikia turėti ir pajusti tą pastovų, kantrų nuoširdaus solidarumo ir praktiškos meilės jausmą tiems, kurie yra labiausiai tos konkrečios globos reikalingi, kaip štai: 1) Ligoniams, 2) Seneliams, 3) Našlaičiams, 4) Nelaimės ištiktiesiems.

Tarp tų išminėtųjų, ar panašių labdarybės sričių, gali būti ir skirtingo laipsnio reikalavimų – ir ne vien dvasinio pobūdžio, bet ir medžiaginio.

Svarbu, tad, susidaryti aiškų sąrašą tų parapijos perlų – deimantų – benjaminių, ir Parapijos Centre ir jos rajonuose gyvenančiųjų.

Neužmirštini ypač yra sunkesnieji ligoniai ir nuo Dievo tolimesnieji, kaip ir ypatingos nelaimės ištiktieji – vienišesnieji.

Svarbu būtų – protarpiais – aptarti bendrą Centro ir rajonų karitatyvinės veiklos problemą ir išryškinti kas svarbu ir skubu ir būtina.

"Labdaros Ratelis" – galėtų kai kur talkininkauti ir sekmadieninių pamaldų pagyvinimui. Toji būtų lyg mažoji (narių dalies) susitikimo ir iškylos proga. Būtų gera turėti ir komunijos išnešiotojus.

Organizaciniu atžvilgiu reikalinga turėti:

- 1) Vieną Pirmininką-ę,
- 2) Vieną Vice-Pirmininką-ę.
- 3) Sekretorių-ę (susirinkimų protokolų vedimui ir korespondencijai)
- 4) Kasininką-ę,
- 5) Spaudos korespondentą-ę (kuris gali būti ir pats sekretorius-ė)
- 6) Dvasios Tarėjas-Moderatorius – yra klebonas (kiti kunigai – kiekvienas savo rajone).

"L.R." Valdyba ir nariai tesistengia įsigyti visos parapijos simpatijos, pritarimo, finansinės paramos.

Dėl to, reikia užsipelnyti tą visą daugumos prielankumą – darbu, įsipareigojimu, tarpusavio sutarimu, svetingumu – ypač, pavyzdžiui, Kūčių vakarienės ar kita proga, pakviečiant, pagerbiant ypatingesnius Globotojus.

"L.R." nariams reikia ir atsikvėpti ir būti įkvėptiems. ... Jų Dvasios sutvirtinimui dera dažnai skaityti 3 knygas. Jos yra: 1) Šv. Raštas, 2) Kryžius, 3) Gamta (natureza).

Dėl to būtų paravartu, ir Dvasiai ir kūnui, bent dvi metinės iškylos į gamtą – atsigavimui, kartu pabuvimui, dvasiniam Susikaupimui.

Šventoji Dvasia įkvėps ir sustiprins visus, be intereso, vien iš Dievo ir Artimo meilės, norinčius – bent vieniems metams – įsipareigoti LABDAROS IR ŠALPOS karitatyvinėje parapijos veikloje.

(KPU)

Laukiama apie 1000 sportininkų

Pasikalbėjimas su ŠALFASS pirmininku Pr. Bernecku

— Kokie motyvai skatino Jus per Pasaulio Lietuvių Dienas rengti sporto žaidynes?

Nors lietuviškas sportinis gyvenimas yra gana gajus, kartas nuo karto reikia ypatingų irkių, kurie sportinę veiklą stipriai pajudintų. Tuo tikslu anksčiau rengtos sporto rinktinės išvykos į kitus kontinentus davė ne tik mums, bet ir užjūrio tautiečiams apčiuopiamą sportinę bei tautinę naudą.

Prieš porą metų perėmė SALFASS vadovybę, manėme, kad 1978 metai bus puiki proga viso laisvojo pasaulio lietuvių sportininkų susibūrimui, nes sueina 40 metų nuo pirmosios Tautinės Olimpiados Kaune ir 60 metų nuo Lietuvos nepriklausomybės atstatymo.

Savoje Sąjungoje iškėlė PLS Žaidynių mintį, jau žinojome, kad tuo pačiu metu Toronte gali įvykti dainų šventė ir PL Bendruomenės seimas. Manėme, kad lygiagrečiai rengiama mūsų šventė nebus konkurentė kitoms ir dargi pakels visų tų renginių reikšmę. Jau pirmuose pasitarimuose su būsimais dainų šventės rengėjais siūlėme visiems trim renginiams duoti bendrą vardą ir koordinuoti programas. Dabar, kaip žinote, susijungėm su kitų renginių organizatoriais bendrai Pasaulio Lietuvių Dienų ruošai. Taigi, mums paskelbus sportines žaidynes, PL Dienų minties dar nebuvo.

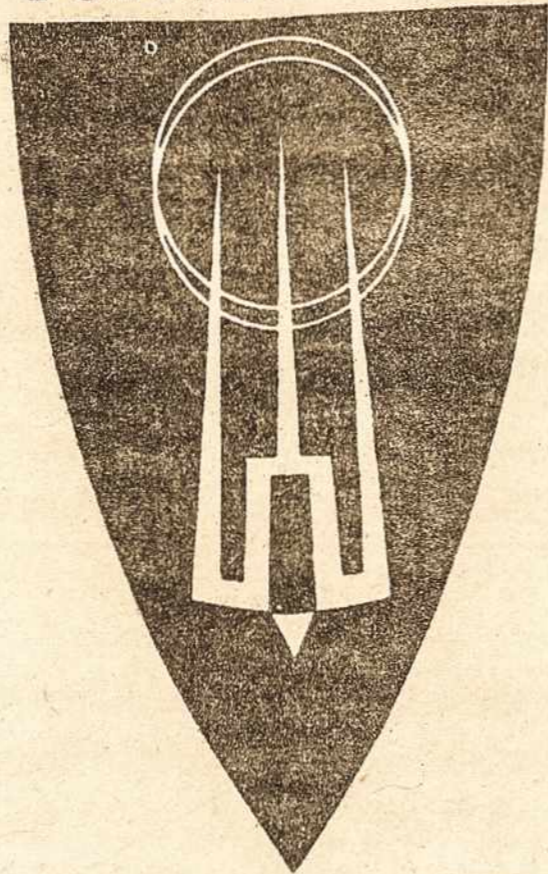
— Kokiose sporto šakose suvažiavę lietuviai sportininkai varžysis, iš kur ir kiek jų laukiama?

Bus varžomasi visose mūsų šiuo metu puoselėjamose sporto šakose, būtent: krepšinyje, tinklinyje, lengvojoje atletikoje, futbole, lauko tenise, stalo tenise, plaukime, šaudyme, golfe, šachmatuose. Žiemą jau įvyko slidinėjimo varžybos, kurias laikome PLS Žaidynių dalimi.

Laukiame tūkstančio dalyvių. Aišku, gausiausiai jų bus iš Š. Amerikos, bet atvyks ir iš Pietų Amerikos bei Australijos. Iš pastarosios jau užsiregistravo 75 sportininkų delegacija.

Pastebėtina, kad nevisi, kas tik nori sportuoti, galės Žaidynėse dalyvauti. Čia, kaip ir panašiuose sporto įvykiuose, dalyviai turės išpildyti nustatytas kvalifikacines normas, kad sportinis lygis atitiktų mūsų sportininkų pajėgumo vidurkį. Taigi, norintiems dalyvauti, dar prieš Žaidynes reikės gerai pasitempti.

TORONTAS 78

Sportinių žaidynių lipinėlis, išleistas Pasaulio Lietuvių Dienų rengėjų

— Kurie vadovai įeina į pagrindinį PLS Žaidynių organizacinį komitetą? Kas bus teisėjais per varžybas?

— Esame sudarę plačią Žaidynių ruošos organizaciją. Vie-

ni tvarko administracija: patalpų parūpinimą, lėšų telkimą, informaciją, dalyvių globą, parengimus, varžybų tvarką, saugumą ir t.t.; kitiems priklauso varžybinių taisyklių bei tvarkaraščio sudarymas, teisėjų parūpinimas ir pačių varžybų pravedimas — tai sporto specialistų darbas. Visų organizatorių pavardžių čia neįmanoma sužyriėti. Tiesioginėje Žaidynių ruošoje jau dirba gal net šimtas asmenų.

Varžybų teisėjai privalo būti tokiais pripažinti atitinkamų sporto organizacijų Kanadoje ir JAV. Deja, nedaug tokių yra lietuvių, dėlto reikės daugiausia pasikliauti kanadiečiais.

— Kur visi sportininkai apsigyvens, nakvos?

— Sportininkų nakvynėms esame užsakę Toronto universiteto bendrabutį, Etobicoke priemiesčio (ten kur vyks dauguma varžybų) viešbutį "Holiday Inn" ir kitus. Dalyvius iš užjūrio globosime išskirtinai. Rūpinamės, kad, bent dalis, galėtų apsigyventi lietuvių šeimose.

Mūsų jaunimo suvažiavimuose pasitaiko nemalonių išdaigų. Ši kartą tikimės jų išvengti, nes visose pagrindinėse apsigyvenimo vietose budės specialūs pareigūnai.

— Ar bus duodamos pašalpos iš Australijos, P. Amerikos, Europos atvykusiems sportininkams?

— Taip, užjūrio dalyviams esame pažadėję piniginę paramą, kurios dydis priklausys nuo atstumo, kraštų pajėgumo ir žinoma, surinktų lėšų.

— Ar numatomi pažymėjimai, medaliai, dovanos pasizymėjusiems sportininkams varžybose?

— Kiekvienos varžybinės grupės pirmųjų trijų vietų laimėtojai bus apdovanojami aukso, sidabro ir bronzos spalvų PLS Žaidynių medaliais, kaip įprasta panašiose žaidynėse. Visi varžybų dalyviai galės gauti įrašą registracijos kortelėje.

— Kas padengs sporto žaidynių išlaidas — bendras PLD išdas, ar PLSZ komitetas?

— Tarp visų Pasaulio Lietuvių Dienas sudarančių renginių yra pasirašytas susitarimas. Pagal jį, visos aukos, bendrų renginių (didžiojo balius ir banketo) pajamos eis į bendrą PL Dienų išdą, iš kurio bus padengtos patvirtintuose biudžetuose numatytos išlaidos, viršijančios tų renginių pajamas. Tikrai dainų šventės koncerto pelnu nebus dalinamasi su kitais. Pajamų iš pačių Žaidynių daug negalime tikėtis, tad esame pagaminę suvenyrų, ruošiamė parengimus, organizuojame loteriją, nes lėšų iš PLD izdo neužteks. Noriu pastebėti, kad nei kelionės, nei kitokios išlaidos sportininkams iš Š. Amerikos ne tik kad nebus padengtos, bet jiems reikės užsimokėti ir varžybinius mokesčius. Kaip matote, mūsų bendruomenėje labiau apsimoka dainuoti, negu sportuoti!

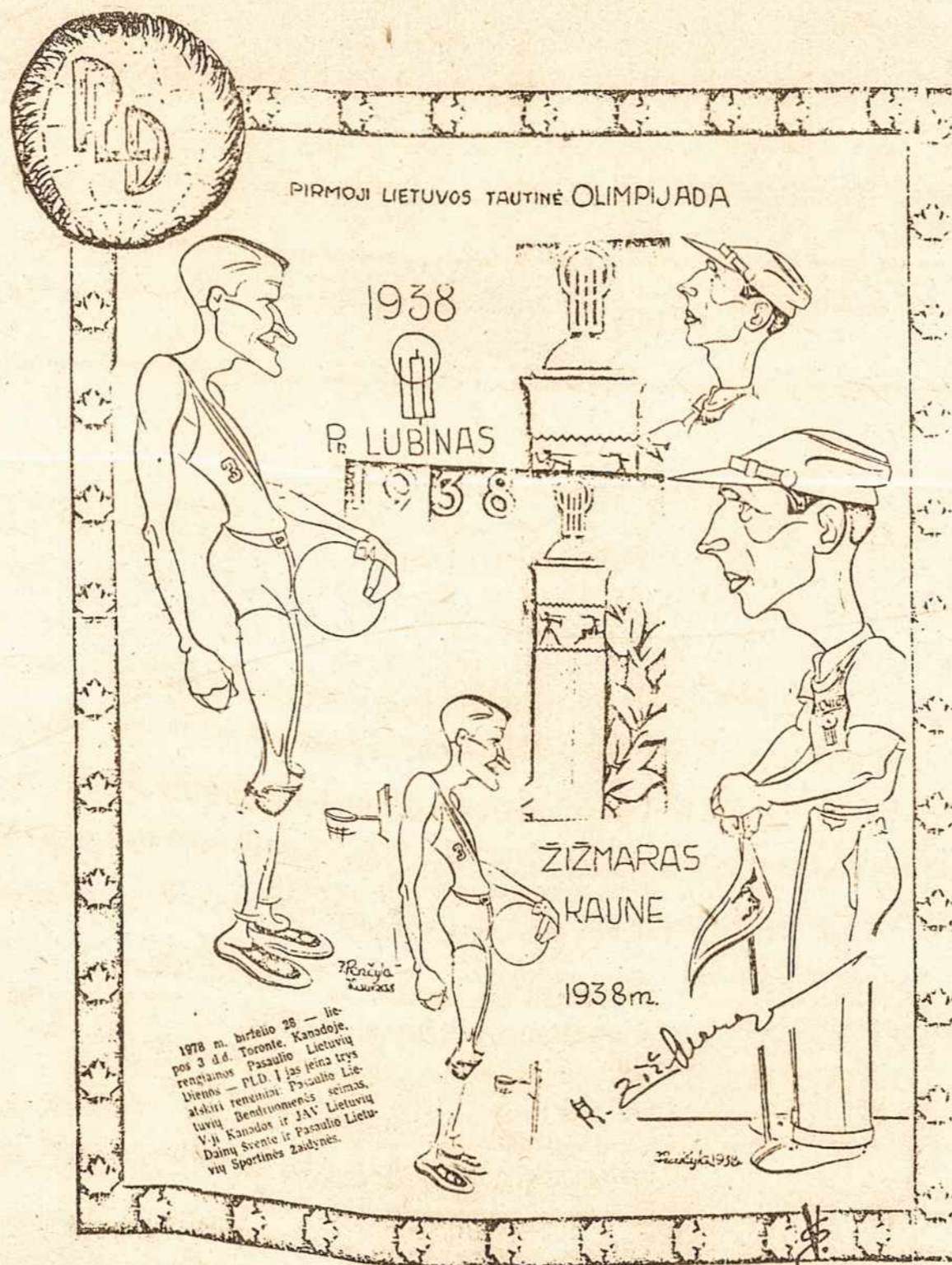
Ačiū Pr. Berneckui už informacijas.

J. Karka,
PLD informacijos
komisijos pirmininkas

"DOVANA" ALŽYRE

Sovietiniame kultūros centre Alžerijos sostinėje Alžyre atidaryta paroda lankytojus supažindina su lietuvių liaudies meistrų darbais. Rūdinius parūpino didžiausias Lietuvoje meno verslų ir suvenyrų gamybinis susivienijimas "Dovana". Lietuviškus raštus atskleidžia lovatiesės, staltiesės, servetėlės, kilimėliai, diržai. Ypatingo dėmesio susilaukė alžyriečiams nepažįstamas gintaras — gintariniai žiedai, auskarai, karoliai. Panašią parodą šiemet Alžyre jau turėjo ir Gudija. Jas politiniu tikslu rengia Alžerijos ir Sovietų Sąjungos bičiulių draugija.

• Mes greičiau būsime linke pasiaukoti, jei atsiminsime, kad tėvyneje likusieji neša kur kas sunkesnę našą negu mes... J. ERETAS

Pasaulio Lietuvių Dienų proga prisiminkime Pirmąją Lietuvos Tautinę Olimpijadą Kaune 1938 .m

POEZIJA IŠ PAVERGOTOS LIETUVOS

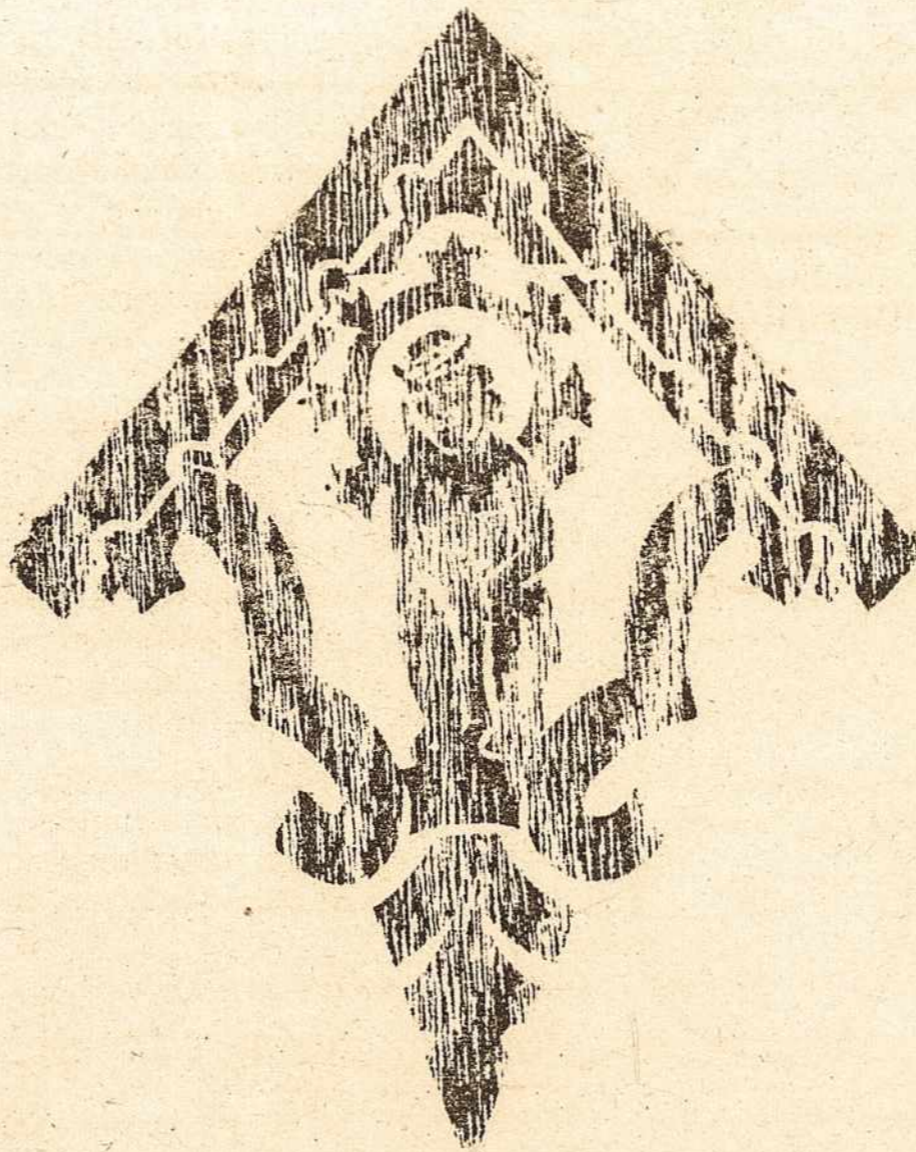
SV. VERONIKA

1. Kokia nepaprasta malonė!
Jos neverta visai buvau . . .
Atgyja sieloje kelionė,
Kurios metu aš ją gavau.
2. Su kryžium Jėzus vos paėjo:
Kalva nelygi ir stati.
Minia įtūžusi lydėjo
Ir niekindama spiaudė Jį.
3. Per veidą Jo vingiavo Kraujo
Ir prakaito lašai tiršti . . .
Po suklypimo vėl iš naujo,
Štai skruostai purvo suteršti . . .
4. Širdy nešiausi vieną mintį,
Prie Jėzaus prasiveržt arčiau.
Žūt būt ryžausi pamėginti,
O apie kliūtis nesvarsčiau.
5. Pastojo kelią man kareiviai,
Sulaikė priešiška minia,
Bet ji nenujautė, kaip gaiviai
Malonė stiprino mane.
6. Matau, štai Jis po kryžium krinta —
Silpna — padėt Jam negaliu . . .
Bet nors Jo širdį iškankintą
Paguosiu meilės lašeliu.
7. Akimirkai minia atlyžo —
Apstulbinta moters drąsos.
Tvirčiau apglėbia Kristus kryžių,
Klumpu prieš Jį ir pagarbos.
8. Jo smilkiniai krauju aptekę,
Patyčių pėdsakai Veide . . .
Tik akys, nuostabiosios akys,
Taip spindi paniekos skurde.
9. Išskleidus padāviau Jam skarą:
Te Veido grožis vėl sušvis!
Kenčiau smūgius, bet sieloj gera,
Nes taip dėkingai žvelgė Jis.
10. Prispaudęs skepetą prie veido
Ją vėl gražino man skubiai.
Minia nei žodžio tart neleido
Tolyn nustumdama grubiai.
11. Skaroj Jo atvaizdas paliko:
Kančia ir meilė nemari.
Tai atpildas. Nes Jam patiko
Drąsa ir užmojai geri.
12. Ką aš jaučiau po šios malonės
[sivaizduoti jums sunku! . . .
Norėjau šaukt: "Gerieji žmonės,
O! Nebijokite aukų!"

13. Kai Kristus kenčiantis vėl žengia
Paniekintas aklos minios,
Jis atpildą gražiausią rengia
Už pastangas širdies kilnios.

14. Neleiskite apsnūsti dvasiai!
Kančia — malonė iš dangaus!
Kas Kristui meilę rodys drąsiai
Jo bruožai sieloj atsispaus!

(MS)

TREMTINIŲ DAINA (gauta iš Sibiro)

Pavasarij paukščiai į tėviškę grįžta . . .
O mes ar sugrįšim kada.
Praeis mūsų dienos, brangioji jaunystė,
Širdy pasiliks vien skriauda.

Gyvenimas eina už plieninių grotų,
Bet jis nebe tas, nebe tas . . .
Visa Lietuva atsidūrė Sibire
Ir kas ją į laisvę išves?

Dievuliau Brangiausias, už ką tiek kančių.
Kam draudžia tėvynę mylėti?
Nejaugi brangios, laisvos Lietuvos
Neteks mums daugiau jau regėti?

Pavasarij paukščiai į tėviškę grįžta . . .
O mes ar sugrįšim kada . . . ?
Tai kas mūsų dienos, tai kas mūs jaunystė,
Jei tėviškėj laisvės nėra.

Apie mus iš kitur

Brazilija

PREL. PIJUS RAGAŽINSKAS
"Mūsų Lietuvos" balandžio 20 d. laidoje prabilo apie Brazilijos lietuvių chorą. Buvo laikai, kai keturi chorai veikė Sao Paule ir vienas Rio de Žaneire. Šiuo metu tėra likęs vienas Sao Paulo Lietuvių Katalikų Bendruomenės choras, pernai atšventęs savo veiklos keturiasdešimtmetį. Steigiamąjį šio choro susirinkimą 1936 m. gruodžio 13 d. sušaukė kun. P. Ragažinskas Vila Belos lietuvių mokyklos patalpose. Į naująjį chorą tada įsijungė apie 20 susirinkimo dalyvių, o jo repeticijos buvo pradėtos 1937 m. pradžioje. Laikiniu choro vadovu tapo mokytojas Feliksas Girdauskas, ką tik atvykęs iš Lietuvos. Po kelių mėnesių šį darbą perėmė ir chorui vadovavo iki išvykimo į JAV 1949 m. muz. J. Stankūnas. Jo darbą tęsė Aleksas Ambrozaitis, 1954 m. išvykęs Kana- don. Porą metų chorui vadovavo iš JAV pakviestas muz. Juozas Strolia. Su jo grįžimu į JAV nebeliko patyrusio chorvedžio. Vėl teko kreiptis į pirmąjį chorvedį F. Girdauską, sutikusį dirbti tik laikinai. Vadovų krizę užbaigė choristas Viktoras Tatarūnas, didelis muzikos mėgėjas, dabartinis choro vadovas. LKB choro repertuarą sudaro giesmės ir dainos. Prie choro buvo įsteigta ir tautinių šokių grupė, kuriai vadovavo Jadvyga Ambrozaitienė, Juozas Tatarūnas ir Jonas Bagdžius. Choras 1938 m. dainavo vynuogiu šventėje Jundiai mieste, giedojo sv. Pranciškus de Witt Mišias Kristaus Valdo šventėj Sao Paulo katedroje, o 1954 m. rugpjūčio 15-17 d. d. surengė lietuvių tautinių dainų bei šokių koncertus Volta Redondos mieste. 1955 m. dalyvaudamas tarptautiniame eucharistiniame koncerte, koncertavo valstybinėje Rio de Žaneiro konservatorijoje. Keletą kartų yra pasirodęs televizijos programose. Dabartinę choro vadovybę, be paties chorvedžio V. Tatarūno, sudaro valdybos pirm. J. Bagdžius, nariai — J. Eimantiene, B. Mazietienė, A. Magila, S. Gervetauskas ir V. Černiauskas.

Tėviškės žiburiai

ŠYPSENOS

Dovanos

— Žiū, kaimynų sūnus! Par-
duotuvę vėl pilną krepšį tuščių
butelių atitempė

— Ko čia stebėtis? Uz kiek
vieną gerą pažymį tėvas tris tuš-
čius butelius jam duoda

Absoliuti klausia

— Įdomu, kaip kaimyne su-
žino visas mūsų gyvenimo
smulkmenas?

— Jinai — muzikos dėstyto-
ja. Absoliuti klausia.

Skirtumai

— Koks skirtumas tarp mu-
sės ir dramblio?

— Musė ant dramblio gali
stovėti, o dramblys ant musės
— ne.

Parinko Pr. Alš.

Aktualūs klausimai premijuotame romane

Pokalbis su premijuoto romano "Po Damoklo kardu" autoriumi Anatoliju Kairiu

Tėviškės žiburiai

Tesinys iš pr. numerio

— Daugelis pripažįsta, kad Tu esi veržlus, Tavo veikalų daugiausia vaidinama, apie Tavę daug rašoma ir kalbama; turbūt įdedi nemažų pastangų?

Klausimas iššaukiantis ir nevisai tikslus. Per praėjusius dvejus metus apie mane niekas nerašė ir nekalbėjo. Veržlus? Iš šalies gal taip atrodo, bet aš nesu veržlus. Aš — darbštus, tai ir viskas. Dirbu sunkiai ir kantriai, o darbas visada neša atpildą. Tai evangelinė tiesa: dirbk ir Dievas padės. Aš neleidžiu laiko veltui, nesilinksminu, nesėdžiu prie televizijos, nevaineju atostogų, gyvenu askeziškai. Aš nežinau, kas yra "išsipagimoti", ką reiškia "Blue Monday" — pas mane tokių dienų nėra. Aš labai saugau savo smegenis, nes žinau, kad alkoholis kenkia atminčiai. Aš saugau savo nervus ir raumenis, nes kūryba yra sunkesnis darbas, negu akmenų skaldymas.

Sakai, apie mane daug rašo ir kalba, bet tai irgi darbo rezultatas. Parašai dramą — rašo, veltiau vaidina — vėl rašo. Vaidinimus kartoja, tai mini ir autorius. Būna metų, kada eina keli mano veikalai, tada ir aprašymų pagausėja. Tai vyksta be jokio "veržlumo". O laimėjęs premiją, suprantama, gaunu naujo garso ir nuotraukų, bet tai, irgi vyksta be jokių mano pastangų.

Tai vienas lazdos galas, o kitas — mane pliekia. Gaudamas daugiausia autorinio garso, aš gaunu daugiausia ir pylos, dažniausiai skaudžiai neteisingos ir niekuo nepagrįstos. Joks autorius išėivijoje nėra taip užgauliai kritikuotas, pravardžiuotas, keiksmazodžiais išpraustas. Mat, visiems bendradarbiautojams, "fellow travellers" aš esu rakštis akyje. Pagrindinis mano kūrybos motyvas yra tautos laisvė, partizaninės aukos idealai, hekompromisinė kova už Dievą ir Tėvynę etc. O visa tai griauja tuos kelius, kuriuos bendradarbiautojai tiesia mūsų krašto okupantams. Suprantama, nepatogu pulti idėjas, tokiu būdu puola autorių, prisidengę "meno kriterijais". Čikagoje, Tu žinai gerai, yra tokia vaidintojų grupelė, kuri sąmoningai mane ivairiais būdais žemina. Pvz. ir aną šeštadienį (IV. 15), atidarydamu savo neva "premjerą", pradėjo pasijuokimu iš mano vardo ir veikalo. Neturiu noro su tokiais "kritikais" galynėtis, nesiaiškinu ir nesiteisinu. Vie-

Rašytojas ANATOLIJUS KAIRYS, laimėjęs šiemetinę "Draugo" romano konkurso premiją

rodžiau, išskyrus veikalo parašymą. Romano konkursas — atviras visiems, turėjau teisę jame dalyvauti, kaip dalyvavo daug puikių rašytojų. Turėjau lygią su kitais galimybę laimėti ar nelaimėti. Redaktoriaus įgaliotas, Tu atėjai ir prašai interview, aš duodu. Tai kur čia mano veržlumas, kur pastangos?

— Nepyk, Anatolijau, bet man atrodo, kad Tu mėgsti konkursus. Iš premijų gausos matyti, kad dalyvauji visuose konkursuose?

— Tam konkursai ir skelbiami, kad juose autoriai dalyvautų. Ir nesiginu, kad mėgstu "kautis", bet dalyvauju ne visose "kautynėse". Pvz. "Draugo" romano konkursuose iš 27 dalyvauju tik antrą kartą. Literatūros konkursai šiais laikais yra nelyginant riterių turnyrai viduramžiuose, tik šaltais ginklais ir be kraujo. Tokiam turnyrai reikia pasiruošti: pajieškoti geresnių temų, ilgiau pasėdėti prie kūrinių, geriau apsiskaityti, kitaip sakant — nušveisti ir sustiprinti šarvus bei ginklus, reikalingus tokiai kovai. Kiekvienam aišku, kad premija nei sustiprina autorių, nei susilpnina, tačiau priverčia

daugiau padirbėti, rimčiau pasiruošti, originaliau aprenkti. O tai ir yra kūryba. Bet svarbiausia literatūros konkursų vilionė ir paskata — gretas veikalo pasirodymas! Niekas nenori rašyti stalčiams ir dulkiems. Premija veikalą išgarsina, greitai išleidžia, daugiau išplatina, atkreipia visuomenės dėmesį į veikalo turinį ir idėjas. Ir visa tai duoda premija — už pinigų to nenupirksi.

— O ateitis kuria linkme žada riedėti?

— Ta pačia linkme, kuria riedėjo ir praeitis: rašiau, rašau ir rašysiu. Nieko daugiau nenoriu ir netrokštu. Jei mano kūryba suteiks Tėvynėje kam nors džiaugsmo, jei mano kūryba sutvirtins išeiviją kovoje už savo tautos laisvę, jei skaitytojai įvertins partizanines ir patriotines idėjas, — mano gyvenimo tikslas bus pasiektas ir aš galėsiu mirti pasipuošęs laimingo žmogaus šypsena.

VI. R

— Ir šio romano atžvilgiu aš jokių veržlumo ar pastangų nepa-

MŪSŲ, LIETUVOS REDAKCIJOJ dar galima gauti šias lietuviškos estradinės muzikos

PLOKŠTELES:
ŽIBURĖLIS
JAUNA NAKTIS
PIENĖS PŪKAS

LIETUVIŠKOJI ŠEIMA YRA MAŽOJI LIETUVA,
KURIOJE AUGA ATEITIES TAUTA

ŠYPSENOS

Aritmetika

— Sakyk, Mikuti, kiek kojų turi arklys?

— Keturias, kai jis stovi, o kai bėga — tai negali suskaičiuoti.

Motina ir sūnus

— Veidą nusiprausei, bet kaip tu taip susipurvinai rankas?

— Besiprausdamas veidą, mamyt.

Praktinis talentas

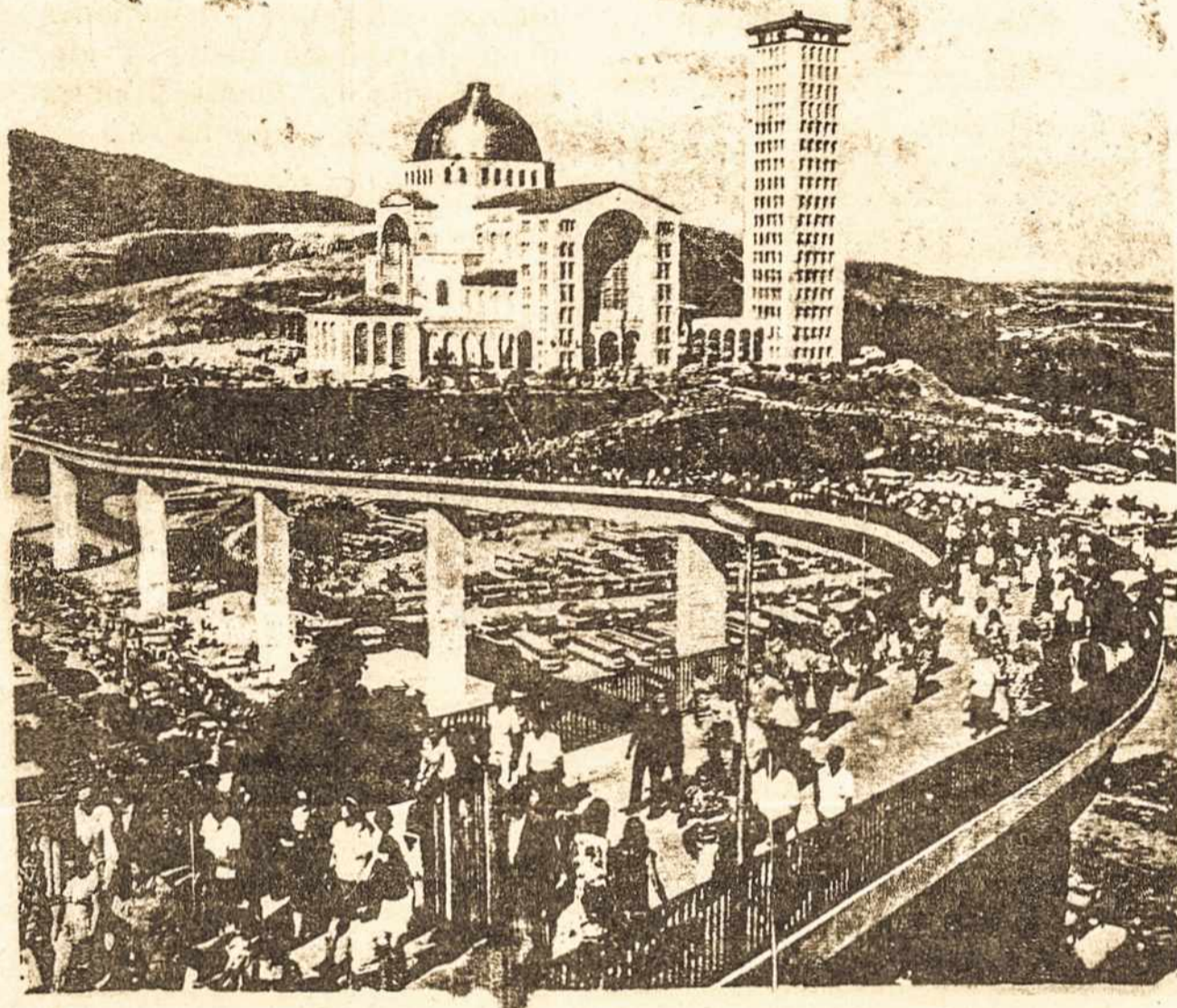
— Žinote, gerbiamoji, kad, nepaisant visų kitų gerųjų savybių, moteris praktiškuose dalykuose yra nepraktiška. Imkim, pavyzdžiui, verslą.

— Atsiprašau, o kas obuolį labiau išgarsino — Jieva ar Newtonas?

MŪSŲ ŽINIOS

APARECIDA MŪSŲ LAUKIA

Šių metų birželio 18-toji turi būti BRAZILIJOS LIETUVIŲ SUSITIKIMO DIENA Aparecidoj.

Sunku? Nuovargis? Išlaidos? ... Taip, bet visa tai – niekis, palyginus su mūsų brolių-sesiu pasišventimu Lietuvoj. Jau treči metai, kai minios maldininkų – ypač daugjaunimo – traukia į ŠILUVĄ šilinės atleidams. "Iš visos Lietuvos kampelių susirenka tie Eucharistijos Bičiuliai (daugiausia vaikai ir jaunimas), kuriems rūpi tėvų žemės – Lietuvos ateitis, ir maldingai susitelkę, garsiai kalbėdami rožančių, eina pėsti į Šiluvą. Nepakartojamas įspūdis, kai didžiulė vora skambiai užtraukia "Marija, Marija", ir sutartinai kalba rožančių. Tuo labiau, nepamirštant Lietuvos sąlygų, kur neįtikėtina sunku į Šiluvą gauti kokį nors transportą ir vairuotoją". Taip rašo LKB Kronika 30 numerį. Ir priduria: "1975, 1976 metais ši kelionė, palyginti, praėjo ramiai, nors kai kurie vairuotojai buvo sulaukyti, dalyvius mėginta gąsdinti, o privačių mašinelų demonstratyviai buvo užrašinėjami numeriai. 1977 metais valdžia ypač sujudo. Milicija ir saugumiečiai saugojo mišką, kuriame rinkomės bendrai kelionei, jau nuo 5 val. ryto. Milicijos mašinos budėjo prie kiekvieno kelio, vedančio į Šiluvą ir įtariai tikrino pravažiuojančias mašinas, pakelėje išlaipinėdami keleivius, atiminėdami kai kuriems vairuotojams teises. Daug kam teko geroką galą skubėti pėstiesiems į sutartą vietą. Bet žmonės pilni entuziazmo ir drąsos nepasidavė.

Susitikimo vietoje, miškelyje, iškilo kryžius, kurį jaunimas papuošė lietuviškų rūtų vainiku ir, apsupę jį ratu, garsiai kalbėjo rožančių. Milicija ir saugumiečiai suglumę vaikščiojo aplinkui, nes maldininkams nekreipiant į juos net mažiausio dėmesio, jie pasijuto apgailėtinoje padėtyje.

Pagaliau visi susirinko, susirikiavo ir buvo paskelbta kelionės intencija: Melsimės už Lietuvą ... prašysime sau ir kitiems tvirto tikėjimo, drąsos ir ryžto... Melsimės ir už tuos, kurie mums trukdo ir neleidžia melstis...

O saugumiečių ir milicijos mašinos visą kelią zujo apie maldininkus. Iš vienos mašinos slapčia filmavo eiseną...

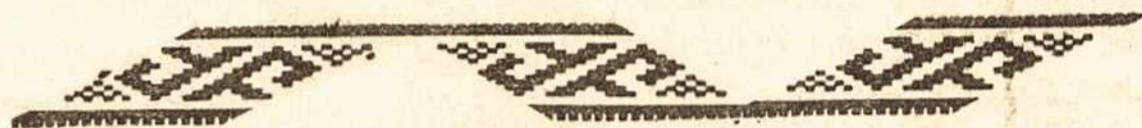
Grijtant namo, pakelėse vis dar budėjo inspekcija, tikrino pravažiuojančias mašinas..."

O vistiek, pastebi LKBK, "apytikriu apskaičiavimu, šiame žygyje dalyvavo nuo 800 iki 1000 maldininkų", daugiausia vaikai ir jaunimas. "Tai Eucharistijos Bičiulių 3-jo Eucharistinio žygio dalyviai, darniai gretomis išsirikiavę su gėlėmis rankose,ėjo sveikinti Šiluvos stebuklingosios Dievo Motinos, per Jos užtarimą prašydami Eucharistinio Jėzaus Lietuvai blaivumo, dorumo, tikėjimo dvasios,ėjo

permaldauti Dievą už tautos nuodėmes, pasisemti sau jėgų, drąsos ir stiprybės".

Argi mes, niekieno nepersekiojami, o vien tik kviečiami ir skatinami, taip jau toli atsiliksime nuo mūsų brolių-sesiu kankinių?... Ar nevyksim ir mes ATGAILOS KELIONEI, atsiprašyti ir atgailauti už savo nusikaltimus, jungti savo kančią ir maldą su kenčiančiais tautiečiais ir prašyti, kaip jie, TIKĖJIMO, IŠTVERMĖS, DRĄSOS, PASIŠVENTIMO ir LAISVĖS LIETUVAI?...

Mūsų šventkelionė ne tik yra, bet ir TURI būti ATGAILOS KELIONĖ. Ji turi iš mūsų reikalauti ir tam tikro PASIŠVENTIMO – fizinio, finansinio, dvasinio PASIAUKOJIMO. Kitaip nebūtų šventkelionė.

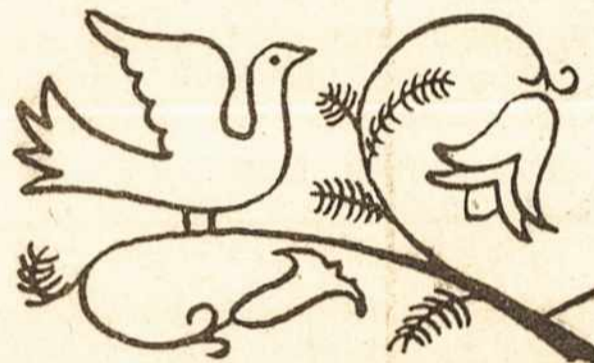
RIO DE JANEIRO

Gegužės 21 d. kun. Mečislovas Valiukevičius atlaikė mėnesines Mišias lietuvių koplyčioje. Žmonės pasimeldė už motinas, gyvas ir mirusias. Taip pat buvo primintas Viešpačiui ir a.a. prel. Zenonas Ignatavičius, jo mirties sukaktuvių proga. Taip pat prašyta Dievo, kad gražintų sveikatą p. ANELEI DUBAUSKIENEI.

P. ANTANAS SAURUSAITIS ir jo žmona SONIA DUTKAITE-SAURUSAITIENE susilaukė gegužės 16 d. dukrelės (ketvirtos).

P. STASĖ DUTKIENE buvo išrinkta šių metų lietuvių kolonijos "MOTINA" ir gavo iš kun. M. Valiukevičiaus rankų 'diplomą'.

Sekančios Mišios bus birželio (junho) 25 dieną lietuvių koplyčioje 10 val.

OLIMPIADAI PASIRUOŠTI KOMITETAS

Kas antradienį šv. Kazimiero p-jos patalpose renkasi IMIGRANTŲ OLIMPIADOS LIETUVIŲ KOMITETAS. Be anksčiau minėtų sporto šakų vadovų – Vl. Gudliausko, V. Tumo ir A. Grigonio. – prisidėjo dar JANISEVIČIUS VIKTORAS ir (sūnus) WALDIR.

Buvo aptarta sportinė apranga – marškinukai ir kelnaitės su lietuviškom spalvom bei simboliais.

Numatyta dalyvauti šiose sporto šakose: krepšinio, teniso, salono futbolo, plaukimo ir bėgimo varžybose. Jei atsirastų dar ir kitų šakų specialistų, galėtų susidaryti ir šių grupė.

Dėl to, kas praktikuoja kokią nors sporto šaką, yra kviečiamas dalyvauti Olimpiadoj PO LIETUVOS VĒLIAVA – L I T U A N I A.

Kas pažįsta kokį lietuvių kilmės sportininką, PAKVIESKIT JĮ Į Olimpiadą. Dėl informacijų: kreiptis į virš minėtus sportininkus ar į ML (telef. 273-0338).

Įsirašymas (tik per lietuvių komitetą) baigiasi birželio (junho) 30 dieną.

MŪSŲ ŽINIOS

ML SKAITYTOJAI ANGATUBOJE.

Laisvalaikio metu atsakingasis ML-vos direktorius su šeima lankėsi Angatuboje, kur nuo seno gyvena taurūs lietuviai ir ML skaitytojai – Birutė Vilkaitė-Breviario, motina p. Vilkienė ir kiti.

Nuvažiavus 200 km. Raposo Tavares keliu, dar ilgai tęsiasi kelias, kur iš abiejų pusių matosi pupų bei kukurūzų laukai. Visa tai priklauso didelei pp. Vilų giminei – keturi broliai, dvi seserys, keli švogeriai. O Birutės Vilkaitės-Breviario ūkis – tai tikrai didelė, dosni lietuviška širdis.

Jie – ar bent senelė – skaito MŪSŲ LIETUVĄ ir seka, nors iš tolo, lietuvišką veikimą.

.. IR ML SKAITYTOJAI S. PAULE

Viena ML skaitytoja (iš Vila Granada), gavusi pranešimą, kad neužsimokėjusi laikraščio prenumeratos, rašo: "Mano vyras P. mirė jau keturi metai, sūnus J. jau treči metai serga – skauda koją, negali dirbti ir negauna atlyginimo, aš jau darau aštuoniolika metų, gaunu labai mažą pensiją, o reikia daug mokėti emigracijai, elektra, vanduo, tai labai sunku, ir lieka tik biskutis pavalgyti, o už laikraštį negaliu užmokėti. Prašau dovanoti. Liksiu skolinga. Ir dėkoju širdingai, kad tamstos man siuntė laikraštį tiek laiko. O.M.B'.

Tai ar nutrauksim ML siuntinį šiai mūsų tautietei, 'darančiai 80 metų' ir dar taip prisirišusiai prie lietuviškos spaudos, vien tik dėl to, kad "lieka tik biskutis pavalgyti" ir daugiau niekam kitam?

Ne, geroji Močiute. Manau, kad, ypač Motinos Dienos proga, atsiras, kas ne tik Jūsų prenumeratą užmokės, bet mokės ir kaip kitaip Jums pagelbėti. Juk lietuvis dar neprarado savo širdies dosnumo.

NB. Šiai mūsų tautietei, kaip ir kitiems seneliams, ligoniams ar šiaip neturtingiems lietuviams galima pagelbėti per ML administraciją.

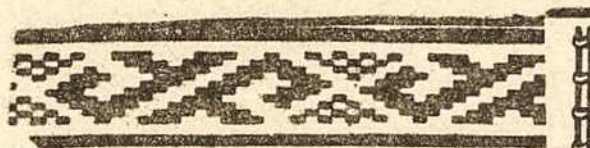
CURSO DO IDIOMA LITUANO POR CORRESPONDÊNCIA

Informações:

Caixa Postal 4421
01000 SÃO PAULO, SP.

LIETUVIŲ KALBOS KURSAS PLINTA

KUN. JUOZAS MARGIS MIC, trumpo apsilankymo metu S. Paulyje, lydimas kun. P. Rukšio, lankėsi pas p. Alf. D. Petraitį. Buvo aptarta galimybė pritaikyti korespondencinį lietuvių kalbos kursą taip pat Argentinoj ir Urugvajuj, kaip jau yra padaryta Chicagoj tėvo A. Saulaičio. Svečias užsiskė kurso skaidres, juosteles ir atspausdintas pamokas. Kun. Margis pasižadėjo p. Petraičio suplanuotą kursą pristatyti mokytojų XII-oje studijų savaitėje Toronte (birželio 27-30 dd.).

SIBIRO BALETAS

Tokiu užvardijimu, São Paulo mieste, gastroliavo rusų folklorinis baletas. Tiesa, baletas naujai sukurtas Sibire, Krasnojarsko mieste. Vyrai ir mergaitės, maždaug nuo 20 iki 24 metų amžiaus, pasiekę puikios technikos, ypač vyrai su įvairiausiais akrobatiniais numeriais. Mergaitės atlieka dažniausiai ritminio baletu numerius. Rūbai labai skoningai paruošti ir gražūs. Buvo pakeičiami daug kartų, nes grupė susideda maždaug iš 100 asmenų, tai vieniems šokant, kiti persirengia.

Didžioji dalis baletu numerių paskolinta iš kitų Rusijos baletu vienetų, kurie jau gastroliavo ir čia. Kita dalis sukurta grynai iš Sibiro gyvenimo ir tenyškų papročių.

Palyginus su mūsų tautiniais šokiais, tai mūsų repertuaras yra daug turtingesnis ir įvairesnis, išpildomas ne profesionalų, bet visų mėgiamas kaip folklorinis.

Tarpe kitų šokių teko matyti ir panašūs į mūsų "Mikitą" šokamą su ilgomis lazdomis. Tai šokis, kuris turi būti šokamas tik puikiai fiziniai paruoštų jaunuolių, nes kitaip gaunasi parodija, kadangi nekuriu vos koją nuo žemės tepakelia. Šitas šokis buvo atliktas tikrai maistriškai, nes jų šokėjai yra profesionalai ir tikri akrobatai,

Šis baletas, kaip ir viskas Sovietinėje Rusijoje, sudarytas propagandos tikslais. Jis neturi nieko nepaprasto, nes vis kartojasi seni jau nublukę "kazačiok" numeriai, o šokėjai ir cirpianti muzika, mažai ką bendro turinti su tikra rusiška, stengiasi padaryti kuo daugiausia triukšmo, kad tuo užpildytų meninius trūkumus.

Baletas jau apvažiavo didelę pasaulio dalį ir keliauja dar tolyn, nes tikslas yra stengtis išsklaidyti susidariusią pasaulyje opinią, apie Sibirą, kuris vadinamas TAUTŲ KAPINYNU.

K. J. Č.

FÁBRICA DE GUARDA-CHUVAS

Guarda chuvas de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças. Mini-sombrinhas, tipo italiano e alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Inscr. Estadual: 104.519.617

C.R.C.80.882.909/001

R. Coelho Barradas, 104
V. Prudente

Fones: 274.0677 - (Res. 274.1886)
São Paulo

MISIOS

Birželio 4 d. 11 val. bus šv. Mišios už šv. Juozapo bažnyčios statytoją A. A. kunigą BENEDIKTA SUGINTĄ (šeštos metinės) ir sykiu už šv. Juozapo Vyrų Brolijos 37 metų laikotarpy mirusius narius, kurie Mišiose bus išvardinti.

Kviečiame mielus tautiečius ir mirusiųjų gimines dalyvauti.

Šv. Juozapo Vyrų Brolija

MISIOS

Mišios už A. A. VINČA GRABAUSKĄ, buvusį Vyčių choro pirmininką, bus birželio 4 d., sekmadienį, 16 val. šv. Kazimiero koplyčioj.

Mišias užprašė Marija Grabauskaitė-Miliuvienė

MISIOS UŽ PREL. ARMINĄ

Birželio 6 d., 19,30 val. V. Želinos bažnyčioj bus laikomos Mišios už a.a. prel. ALEKSANDRĄ ARMINĄ, trečių mirties metinių proga.

Praėjusį pirmadienį prel. Pijus Ragažinskas atlaikė Mišias už a.a. prel. ZENONĄ IGNATAVIČIŲ.

PRAMOGOMS SALĖ

Buvo atremontuota Šv. Kazimiero parapijos saliono virtuvė, atnaujintos kanalizacijos ir stogai, padaryta pastogė geresniam valgių bei gėrimų aptarnavimui ir sutvarkytas privažiavimas iki salės prieangio.

Visa tai padaryta, bet dar neapmokėta. Broliai lietuviai, ypač gi artimesnieji, kuomet darote pobūvius, vestuves, gimtadienius, nelaužykite galvos kur susirast vietelę. Išsinuomuokit lietuvišką salę: turėsite didelę ir patogią patalpą, prieinama kaina, ir tuo pačiu paremsite savąją parapiją.

PAKILO LAIKRAŠČIO KAINA

Pakilus pašto, laikraščių, maisto produktų ir kitų reikmenų kainoms, ir ML buvo priversta pakelti savo kainą. Nuo gegužės mėn. ML – vos numeris kainuos 5 kr.

• Lietuviškoji šelma yra mažoji Lietuva, kurioje auga ateities tauta

Lietuviškai kalbanti

Vyrų – motarų – vaikų gydytoja

DRA. HELGA HERING
médica

HOMENS – SENHORAS
CRIANÇAS

Av. Eulina, 99 – V. Sta. Maria
(Skersgatvis ties nr. 2214, Av. Deputado Emílio Carlo-Bairro do Li-mão)

Tel.: 220-0439 / 266-3569

MŪSŲ ŽINIOS

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOS ŽINIOS

TURIME KLEBONĄ

Dekretas pasirašytas, raktai įteikti, auka paaukota. Tarsi pakartotinėse premicijose, naujojo Šv. Kazimiero parapijos klebono, kun. Prano Gavėno įvedimo šventėje, dalyvavo rajono vyskupas Dom Luciano, saleziečių provinciolas, 10 kunigų ir apie 400 svečių, tiek lietuvių, tiek nelietuvių. Tarp pastarųjų, turėjom garbės priimti federalini deputata Adhemar de Barros Junior, lydimą Prof. Benedito Souza ir Sr. Jáiro Magalhães.

Vienon iškilmėn sutapo parapijos dešimtmėčio minėjimas ir Marijos Krikščionių pagalbos šventė. Jos garbei buvo skirta procesija ir šv. Mišios, kurias laikė aštuoni koncelebrantai, giedojo Aušros choras ir operos solistė Marija Karecka. Po vyskupo žodžio, lietuviškų organizacijų atstovai sveikino kleboną. Telegrama sveikino rašytojo Klemenso Jūros šeima, laiškais tėvas Giedrys ir kt. Mišioms pasibaigus, kalbėjo garbusis svecias dep. Adhemar de Barros ir daug kas pristatė dovanų ar tai klebonui asmeniškai ar parapijai. Aukojo Mookos ir Pque. das Nações lietuviai, V. Anastácio ir Lapa, Moinho Velho, Casa Verde, V. Zelina, kūmai ir kt. Žymiausia dovana tai buvo Aušros choro prisidėjimu nupirkti nešipjami elektriniai vargonėliai. Sekė meninė programa, užsibaigusi absoliučia naujiena, būtent pirmuoju lietuviško jaunimo chorelio pasirodymu, suorganizuotu pianistės Kristinos Valavičiūtės ir dirigentės Elzės Goistri pastangomis.

Per vaišes, su geradarių padovanojais fantais, buvo pravestos kelios loterijos, grojo lietuviškų plokštelių muzika, pasivaišinta didžiule skania torta, su linkėjimais naujam klebonui, ir šventė užsibaigė apie 11 val. nakties. Buvo džiaugsmo, buvo draugiškumo, o taip pat ir medžiaginio pelno, viso labo 11.384,60 kruzeirų.

Klebonas ir visi kunigai dėkoja vyskupui, provinciolui, kunigams, seselėms, dalyviams, kūmams, aukotojams, darbuotojams, organizacijoms, artistams, jaunimui, speakeriui Inž. Algirdui Sliesoraičiui ir visiems, kurie koku nors būdu prie šventės prisidėjo.

TĖVŲ ŽEMĖ LIETUVA, MŪSŲ ŠIRDY VISADA – PÁTRIA DE NOSSOS PAIS, LITUANIA, TU ESTARÁS SEMPRE EM NOSSOS CORAÇÕES.

Kun. STASYS ŠILEIKA KALĖDOS

Per visą birželio mėnesį, prieš išvykdamas į dvi mėnesinį kursą, kun. S. Šileika lankys Pque. das Nações bei Utingos šeimas, o jei atliks laiko, taip pat V. Anastácio ir Lapos.

CASA VERDE

Sekančio sekmadienio Mišios M. S. das Dores bažnyčioje 16,15 val. bus laikomos už JURGĮ IR MARIJĄ BALTUŠNIKUS, VITKAUSKŲ ŠEIMOS MIRUSIUS JUOŽĄ ir JUOŽĄ sūnų ČERNIAUSKA.

IŠ ARTI IR IŠ TOLI.

Gražu ryžtis būti – k. r. ir kaip galima ir išeina – vieni kitiems paslaugūs.

Besiruošiantis vykti Šiaurės Amerikon mūsų kun. PETRAS URBAITIS žada neatsisakyti patarnauti, pagal galimybes, saviems žmonėms – ar ką nuvežti, ar ką atvežti, ar pasveikinti, ar atlikti kokį kitą patarnavimą.

Kun. Urbaitis išbus JAV-bėse apie šešis mėnesius. Ir ten, kaip ir čia, jis dirbs bendram Brazilijos tautiečių – parapiečių labui.

ENSAIO DA MISSA EM ESPERANTO

LOTYNŲ-AMERIKOS, I-jo ESPERANTO KONGRESO pasirošimo programoje, – šeštadienį, birželio (junho) 10 d., 19,30 val., CONSOLAÇÃO bažnyčioje (Rua Consolação), bus laikomos MIŠIOS ESPERANTIŠKAI.

Pasaulinė ESPERANTO kalba užgimė Lietuvoje ir išgarsino Lietuvą pasaulyje.

S. Paulo lietuviai kviečiami dalyvauti pasirošimo Mišiose ir pačiame Kontinentiniame Kongrese, kuris bus MARILIA, SP. mieste, liepos (julho) 17–22 dienomis.

Šio ML numerio
Garbės leidėjas
MEČYS PALECKIS Jr.

Gili padėka ir geriausi linkėjimai
jam ir jo šeimai.

ML administracija

Broliukai,

BL Bendruomenė

ir parapijos

rengia didelę ŠVENTKELIONĘ

į **Aparecida**

birželio (junho) 18 d.

Sventkelionė turės religiniai tautinį atspalvį: paminėti TAUTOS GEDULO DIENĄ Lietuvos Nepriklausomybės atstatymo 60-metį. Tad numatyta religiniai tautinė programa.

Kviečiami ne tik visų apylinkių sanpauliečiai, o ir tolimesnių kraštų lietuviai (Rio, Santos ir kt.).

Tebūna birželio 18 – LIETUVIŲ SUSITIKIMAS APARECIDOJ.

LIETUVIŠKOS SUTUOKTUVĖS

Šeštadienį, gegužės 27 d., V. Zelinos bažnyčioje susituokė du LK Bendruomenės choro dainininkai - STASYS GERVETAUSKAS iš V. Prudentės ir RUTH PRANCIŠKA SAJAVIČIUS MAZIETIS, vilazelinietė. Tuokė prel. Pijus Ragažinskas. Choras itin gražiai giedojo, susirinkęs savo pilnam sąstata. Vaisės buvo Jaunimo Namuose, su didele minia dalyvių.

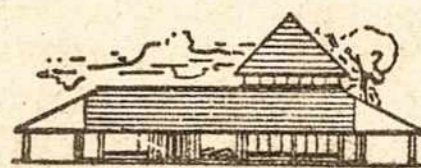
IMIGRANTŲ LAIKRAŠTIS

Išėjo JORNAL DO IMIGRANTE antras numeris. Redakcija kviečia visas kolonijas dalyvauti savo rašiniams. Medžiagą reikia įteikti iki kiekvieno mėnesio 10 dienos.

Tai pavydėtina proga ir LIETUVIAMS PASIGARSINTI!

CASA VERDE lietuviai jau sudarė vieną autobusą lietuvių šventkelienei į APARECIDĄ. Yra vilties, kad Marijos Stankūnienės pastangomis bus sudarytas ir antras autobusas. Ši šventkelionė turi ypatingos reikšmės Brazilijos lietuvių kolonijai, taigi ir žmonės yra geriau nusiteikę.

Linkime kitiems bairams taip pat suorganizuoti bent po vieną autobusą maldininkų.

CURSO DO IDIOMA LITUANO
POR CORRESPONDÊNCIA

Informações:

Caixa Postal 4421
01000 SÃO PAULO, SP.

SEMANÁRIO NOSSA LITUÂNIA

Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.

Diretor responsável
VYTAUTAS BACEVIČIUS

Redige: Equipe Editorial
Administrador: Stanislao Šileika

MŪSŲ
LIETUVA

METINĖ PRENUMERATA: 150 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 700 kr. Paskiro numerio kaina: 3,00 kr. Užuojautos ir sveikinimai nuo 60 kr. pagal didumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija. Čekių rašyti: "Stanislao Šileika" vardu.

Straipsnius ir korespondenciją redakcija taisy, pertvarko savo nuožiūra. Nenaudoti raštai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų kalbą ir turinį redakcija neatsako. Laikraštis spausdinamas pirmadienį; vietinės žinios ir pranešimai 9-10 puslapiams redakcijai įteiktini neveliau kaip iki sekmadienio vakaro.